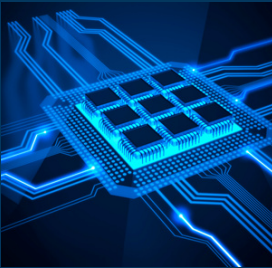

20.04.2025

3

MACHINA

BİLİM HİKAYELERİ

Mira, pazar sabahı geç uyanmıştı. Mutfaktan gelen telaşlı sesleri duyunca gözlerini ovuşturdu.

— “ Anne ? Ne oluyor ? ”

Annesi sepetin içine meyveler yerleştiriyordu.

— “ Bugün pikniğe gidiyoruz. Hadi hazırlan bakalım. ”

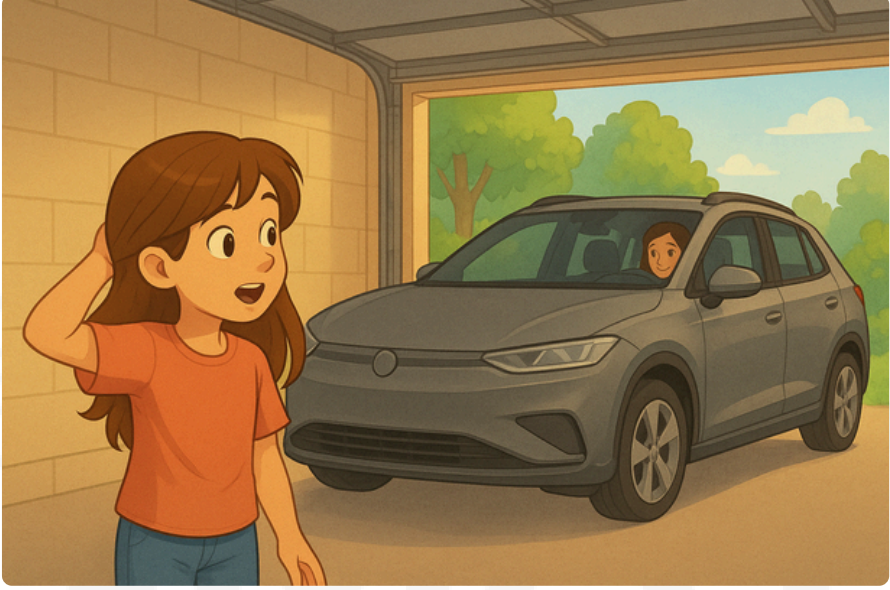
Mira keyifle esnedi :

“Kamp gibi mi?”

— “ Aynen öyle. Ama bu sefer yeni arabamızla gidiyoruz. ”

Garaj kapısı açıldığında Mira'nın gözleri parladı. Yepyeni, gri renkli, camları koyu arabayı gördü.

Ama annesi çalıştırınca bir gariplik oldu :
Hiç ses çıkmadı.

— “ Anne? Bu araba bozuk gibi...”

Annesi güldü :

— “ Hayır canım, elektrikli olduğu için çok sessiz. Artık benzinli araba kullanmıyoruz. ”

— “ Vaaay... Bu araba fısıldayarak mı gidiyor ne ? ”

Yola çıktıklarında Mira gösterge ekranına bakıyordu.

— “ Bu yüzde kaç şarj gösteriyor ? ”

— “ Şu an %82. Tıpkı tabletin gibi düşün. ”

— “ Peki şarjı biterse ne yapacağız ? ”

— “ Yolda şarj istasyonları var. Priz gibi kabloyu takıyoruz, doluyor. ”

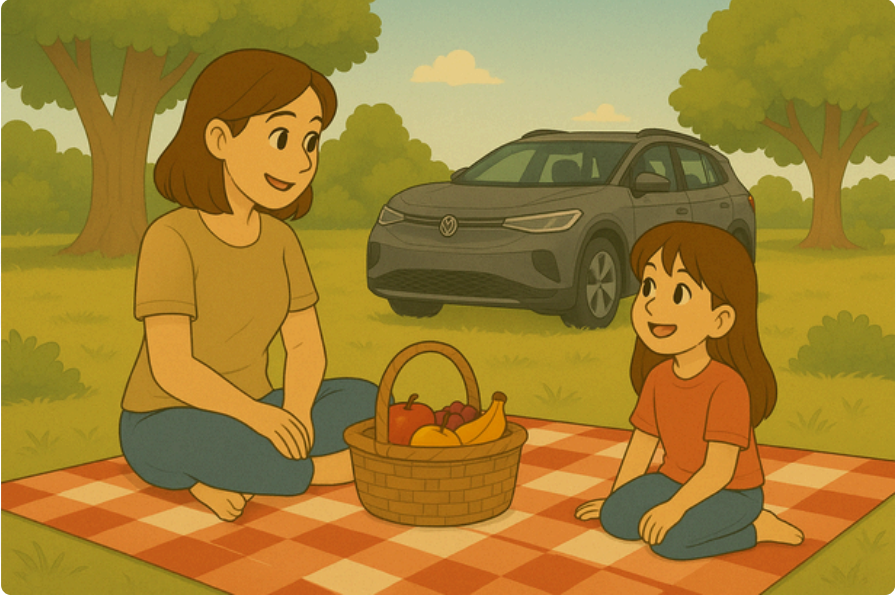
— “Benzinci yok mu?”

— “Hayır. Artık ‘benzin kokusu’ yok.”

Çimenlerle kaplı bir piknik alanına geldiler.

Ağaçlar arasında kuş sesleri duyuluyordu, gökyüzü pırıl pırıldı.

— “ Anne, arabadan hiç duman çıkmadı, ” dedi Mira.

— “Çünkü egzozu yok. Elektrikli araçlarda duman yok, doğa dostu.”

— “O zaman bu araba doğayı seviyor ! ”

Annesi başını salladı.

— “Aynen öyle. Sessiz, temiz ve güçlü.”

Sandviçlerini yerken Mira hâlâ düşünüyordu.

— “Ama herkes neden böyle araba kullanmıyor ? ”

— “Çünkü bazı yerlerde henüz şarj istasyonları az. Ama değişiyor. Daha çok insan elektrikli arabaya geçiyor. ”

— “Hem çevre için iyi, hem gürültüsüz...”

— “ Ve yakıt masrafı da az. Elektrik, benzinden daha ucuz. ”

Arabaya dönerken Mira, yerde bir plastik şişe buldu.

Eline aldı, çöp kutusuna attı.

— “ Eğer herkes çevreyi korursa, doğa daha uzun yaşar, değil mi ? ”

— “Evet tatlım. Doğaya iyi davranırsak o da bize iyi davranır. ”

Mira durup gökyüzüne baktı.

— “Ben büyüyünce doğa dostu makineler yapacağım. ”

— “Ne gibi ?”

— “Mesela güneşle çalışan bisikletler. Ya da yürürken elektrik üreten ayakkabılar !”

— “Çünkü bazı yerlerde henüz şarj istasyonları az. Ama değişiyor. Daha çok insan elektrikli arabaya geçiyor.”

Annesi direksiyondayken Mira çantasından bir defter çıkardı.

— “Ne yapıyorsun ?”

— “Kendi elektrikli arabamı çizeceğim. Adı da ‘Yıldız Gezgin’ olacak.”

— “Harika! Peki ne farkı olacak ?”

— “Kendi enerjisini güneşten alacak. Geceleri ise rüzgardan !”

— “Mühendis olmaya hazır gibisin.”

Garaja döndüklerinde Mira arabadan inmeden önce bir kez daha camdan dışarı baktı.

Doğa hâlâ sessizdi.

— “Bu araba sadece bizi taşımıyor... Dünyayı da koruyor.”

Annesi başını salladı :

— “Ve bu dünyanın geleceği senin gibi çocukların ellerinde.”

Mira içinden geçirdi:

“Elektrikli arabalar belki sessiz olabilir... ama etkileri kocaman !”